

På eventyr med Tintin - Enhjørningens hemmelighet [Blu-ray]

På eventyr med Tintin - Enhjørningens hemmelighet [Blu-ray]

Når Steven Spielberg og Peter Jackson samarbeider skjer det magiske saker. I *På eventyr med Tintin - Enhjørningens hemmelighet* har de til og med fått motion capture til å fungere.

The Adventures of Tintin: The Secret of the Unicorn

Steven Spielberg

Amblin Entertainment, WingNut Films, The Kennedy/Marshall Company, Hemisphere Media

Capital, Nickelodeon Movies

2011

SONY Pictures Home Entertainment

16:9 Letterbox (2,35:1), 1080p

7.1 DTS-HD Master Audio

107 min.

2

5

Babyface assassin

Det skjer saker og ting da Steven Spielberg og Peter Jackson stikker hodene sammen for å lage spillefilm basert på Hergés tegneseriehelt Tintin. Ikke bare greier de å gjøre den lett gammelmodige stilen fra tegneseriene om til et heseblesende Hollywood-eventyr, de løfter samtidig den forhatte motion capture-teknikken til uante høyder. Det var en del svorne Hergé-fans som fikk nervøse rykninger da ryktet begynte å gå om at Hollywood-maskineriet hadde fått kloa i Tintin. Men med Spielberg som regissør og med Spielberg, Jackson og Kathleen Kennedy som produsenter, er mye av Hergés univers ivaretatt. Jovisst stiller Hollywood-maskineriet krav til heftig action og en overfladisk historie, som gjør at filmen går på akkord med stemningen i tegneseriene, men overgangen til Hollywood-stilen er gjort med en viss kløkt og respekt for opphavsmannen. Man kan sannelig se for seg verre Tintin-adaptasjoner enn denne.

I

På eventyr med Tintin - Enhjørningens hemmelighet kastes vi rett inn i et klassisk Tintin-eventyr. Tintin aner fred og ingen fare da han besøker et fredelig brukmarked. Han tiltrekkes av en modell av en gammel sjørøverskute, men så fort handelen er i boks, blir han tilbudt dobbel pris for båten av den ondskapsfulle Ivan Ivanovitch Sakharine, deretter advart av den mystiske figuren Barnaby om at det er andre som også er på jakt etter samme skuta. Vel hjemme plasseres skuta på hedersplass blant Tintins mange utmerkelse som journalist og gåteknækker, men uhellet er ute og Tintins hund, Terry, dytter skuta overende så masten knekker. Ut ruller en liten beholder som først blir borte. Journalistgenet hos Tintin er vekket og han drar på biblioteket for å finne ut mer om skuta med enhjørning som gallionsfigur. Tilbake i leiligheten er skuta borte - hvorpå Tintin oppsøker Sakharine og oppdager at det fins ytterligere to versjoner av modellbåten. Når Tintin og Terry kommer hjem igjen er leiligheten gjennomført, men Terry greier å lede Tintin til beholderen som falt ut av skuta. Her finner de et pergament med mystiske inskripsjoner. Eventyret er i gang!

I et forrykende tempo blir Tintin tatt til fange av Sakharine og ført til skipet SS Karaboudjan. Her greier han å rømme og støter på skipets døddrukne kaptein Haddock. Tintin finner ut at Sakharine er på vei til Marokko for å finne den tredje og siste delen av mysteriet som skal føre dem til enhjørningens hemmelighet. Det blir en jakt som går over vann, i lufta, gjennom ørkener og i travle gater i Marokko. I store deler av jakten har Tintin selskap av den evig tørste kaptein Haddock - et samspill som er særst underholdende og som understreker at motsetninger tiltrekkes av hverandre. Det viser seg at Haddock spiller en meget sentral rolle i mysteriet tilknyttet enhjørningen og en av Tintins utfordringer blir å få Haddock til å huske tilbake til hva hans forfedre har fortalt om skuta og dens eventyr. Hoppene i tid og mellom Haddock i nåtid og hans dramatisering av forfedrenes eventyr er løst på fortreffelig vis og bidrar til å skape dynamikk i den ellers linjære historien.

På eventyr med Tintin - Enhjørningens hemmelighet baserer seg på tre Hergé-album; *Krabben med de gylne klør* (1941), *Enhjørningens hemmelighet* (1943) og *Rackham den rødes skatt* (1944). De tre historiene er vevd sammen og utgjør en vellykket helhet. Rammehistorien er hentet fra *Enhjørningens hemmelighet*, mens det første møtet mellom Tintin og Haddock er fra *Krabben med de gylne klør* og koblingen mellom Haddock og fortidens sjørøveri er fra *Rackham den rødes skatt*. Hergé-puristene vil nok reagere på at det er svært lite gjenværende i filmen fra Tintins ettertenksomme og metodiske detektivarbeid - isteden er Tintin modellert etter Spielbergs Indiana Jones - en eventyrer som hanskes med utfordringer forløpende snarere enn å fundere seg frem til løsningene. Som underholdning fungerer dette utmerket. Og er det én ting parhestene Spielberg og Jackson har vist seg gode til, så er det å levere underholdning på høyt nivå.

På eventyr med Tintin - Enhjørningens hemmelighet er reinspikka underholdning skreddersydd for et amerikansk publikum. Det er ikke gjort mye plass for Hergé finslepné humor eller ettertenksomhet, isteden er den røffe komikken knyttet til Haddock som regjerer sammen med klomsetheten til detektivene Dupond og Dupont.

Jeg fikk grønsinger da det ble klart at Spielberg og Jackson ville realisere filmen gjennom motion capture-teknologi. Jeg fikk flashback til Robert Zemeckis vokskabinett av filmer; *Polarekspressen* (2004) eller *Beowulf* (2007). Men den tvilsomme teknologien er også brukt på heldigere måter gjennom Jacksons

Ringenes Herre-trilogi (2001-03) eller i James Camerons *Avatar* (2009). Det blir raskt tydelig i

På eventyr med Tintin - Enhjørningens hemmelighet at Spielberg og Jackson, i samarbeid med WETA Digital, har videreutviklet motion capture-teknologien slik at de styrer unna de åpenbare fellene med voksaktige ansikt og karakterenes døde øyne. Ved hjelp av teknologien som genererer så realistiske bevegelser som mulig hos karakterene, makter filmskaperne å skape en form for hybridfilm bestående av realismen fra realfilmen og det fantastiske ved animasjonsfilmen. Gjennom en videreutvikling av teknologien blir man ikke opphengt av kun teknologien og dens mangler, som i filmene til Zemeckis, men snarere blir man fenget av den drivende historien og glemmer etterhvert at det ikke er virkeligheten som er avbildet. Et imponerende arbeid!

Det mest fascinerende ved Speilbergs film er den ekstremt dynamiske bruken av kamera. Nå har vel i grunn Spielberg alltid vært fascinert av mulighetene teknologien innehar, også hva gjelder kamerabevegelser og bruk av perspektiv. Men med *På eventyr med Tintin - Enhjørningens hemmelighet* er det som om en bær er løftet fra regissørens skuldre ved å ikke være begrenset av kameraets fysiske tilstedeværelse i denne heldigitale produksjonen. Fra første stund er kameraet en aktiv medspiller i filmen. Selv de stillferdige innledende scenene med Tintin på markedet og i leiligheten benyttes en meget aktiv kameraførsel. Dette kommer virkelig til sin rett i de mer actionpregede scenene, og toppes i en scene hvor Tintin krysser en trafikkert vei på halsbrekkende vis. Kameraet følger ikke bare Tintin på sin ferd, men er en aktiv deltaker i kaoset, som fører til at vi som tilskuere dras rett inn i handlingsforløpet og spenningen. Når man først blir klar over kamerabruken er det umulig å legge merke til hvilken frihet dette gir filmskaperne og hvor dristige de er i bruken av kamera. Det kan virke som om Spielberg har gjenfunnet en tapt kjærlighet - han formelig sprudler bak det imaginære kameraet.

Det er underlig å vurdere skuespillerprestasjoner i en slik film. All handling blir jo faktisk utført av skuespillere, om enn på en steril scene, som så "animeres" i sann tid og deretter etterbehandles etter alle kunstens regler. I noen tilfeller, som hos Jamie Bell som spiller Tintin, er det en viss fysisk sammenheng mellom skuespiller og karakter, men hos Andy Serkis som spiller kaptein Haddock, blir han helt transformert i datamaskinen til den røffe kapteinens utforming. Det er likefullt Serkis, som har spesialisert seg på motion capture-skuespill, som imponerer sterkest i sin tolkning av kapteinen. Det er visstnok også slik blant tegneseriepublikummet at Haddock slår Tintin i popularitet. I

På eventyr med Tintin - Enhjørningens hemmelighet er det faktisk slik at Tintin selv oppleves som en forholdsvis anonym karakter og nokså endimensjonal sammenliknet med den fargerike Haddock. Nå er det jo slik i tegneserieversjonen også at vi vet svært lite om Tintin og at han på det viset blir en karakter man er nysgjerrig på, men som man aldri kommer skikkelig innpå. Dette ivaretas også i filmen - her er ingen bakgrunnsinfo, ingen introduksjon til karakteren Tintin og ingen kjærlighetsinteresse.

Som film er

På eventyr med Tintin - Enhjørningens hemmelighet svært god underholdning. Som teknisk demonstrasjon gjør den alle mine forbehold overfor motion capture til skamme. Spielberg og Jackson har faktisk gitt meg troen på at denne teknikken har noe for seg - gitt at filmen er den rette.

Utgivelsen:

På eventyr med Tintin - Enhjørningens hemmelighet er en film som hører hjemme i HD. Blu-ray-formatet er perfekt for denne heldigitale produksjonen og WETAs imponerende arbeid kommer virkelig til sin rett på denne utgivelsen. Bildet og dets utrolige detaljrikdom presenteres på utmerket vis i widescreen-format (2,35:1) og er av referanse kvalitet. Lyden imponerer også i en 7.1 DTS-HD Master Audio-mix som ivaretar alle aspekter ved filmens lydspor. Rent teknisk en meget god utgivelse.

Blant ekstramaterialet er det også en rekke godbiter. Utgiverne har valgt å inkludere en rekke korte dokumentarer som tar for seg ulike aspekter ved produksjonen av filmen. Vi får innsikt i hvordan motion capture-teknologien fungerer og hvordan man har jobbet frem bevegelsene i det såkalte "volume" - et digitalt rom hvor alle bevegelser registreres og overføres til et "animert" univers i sann tid. Det er også fascinerende å se hvordan Spielberg og Jackson har samarbeidet til tross for at produksjonen har foregått med de to mesterne på hver sin side av kloden. Også er det herlig, nærmest rørende, å se hvordan Spielberg har kost seg med den nye teknologien og hvordan han kan stå en meter fra skuespillerne og manipulere det imaginære kameraet i sann tid for å få de beste bildeutsnittene. Det er også flott å se hvilken respekt filmskaperne har overfor originalmaterialet til Hergé og hvor lidenskapelig Jackson er overfor Tintin. Det eneste som mangler blant ekstramaterialet er et kommentarspor med de to filmskaperne Spielberg og Jackson - dette hadde helt sikkert vært interessant og underholdende.

Alt i alt en god utgivelse av en film som tar en forhatt teknikk til uante høyder.

Anmeldt av Tom-Erik Lønnerød, 18.03.12

Takk til SONY Pictures Home Entertainment for anmeldereksemplar.

Trailer På eventyr med Tintin - Enhjørningens hemmelighet:

Relaterte utgivelser:

[Tintin og jeg](#)

Ja

[tintin_unicorn_cover;](#)